

La Veu de Catalunya

5 cent.

ANY 1.er NÚM. 97

BARCELONA: DIUMENGE 9 DE ABRIL DE 1899

EDICIÓ DEL MATÍ

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA (Edició del vespre. 1 pta. al mes) ESPANYA... 4 pts. trimestre
Paquet de VINTICINCH NÚMEROS. 75 céntims
Anuncis, esquelas, remits i reclams, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten
esquelas mortuòries fins a la sis de la tarda. Per l'edició del matí, fins a les dues de la matinada.

ARTICLES DE SUISSA LA CASA PAU COIX

ha comprat á la casa Holh totas las existencias d'articles de Suissa, transparents y cortinantes de musselina, de tul y d'aplicació. Pabellons de tul brodat, de 1,000, 2,000 y 3,000 rals, se venen á 20, 25 y 30 duros respectivament.

NOTA IMPORTANT.—Transparents de musselina de 3 metres llarg, á 3'95 pessetas. Cortinantes croixé, á 3'90 pessetas.

SECCIO D'ALFOMBRES ♦ SECCIO DE LLANERIA

Alfombras moqueta.	á 3'80 pts.	Llanas 8 pams d'ampl.	á 1 ^{er} pts.
G4 sofa.	14 ^{er}	Damassé seda.	3 ^{er}
ab fleco.	2 ^{er}	Alpaca labrada.	1'75

Per ésser ja al final de temporada, las mantas llana llanas d'4 pessetas.

VENDAS AL COMPTAT.—Horas: de 9 á 1 y de 3 á 7
Carrer Avellana, cantó á la Riera de Sant Joan es la primera escale després de la font

Champagne SARDÁ

(Successor de F. Gil, de Reus)

En venda á tots los ultramarins y al Dipòsit-Sucursal
CARDENAL CASANYAS (Riera del Pi), número 12

J. MARSANS ROF.—Valors y cupóns
Rambla de Canaletas, 2

Grands d'Espanya

Ho ha anticipat lo telégrafo y la posta ho confirma: vinticinch grans d'Espanya's cubrirán una més d'aquests davant de la Reina Regent.

Molts grans nos semblan pera una Espanya que s'ha anat quedant tan peit!

Quan los diaris publicquin la noticia extensa y detallada de la anunciada cerimònia, quan arribi á tots los àmbits del Estat espanyol l'explicació de la solemnitat palatina ab los noms y traços de las damas què hi assisteixin y l'origen de la grandesa dels aristòcrates que rebin l'honor de cubri se, es probable que al concurs d'idees y d'esforços que ha obert la nació asseguda de reforçar?

Pera un Comte de las Almenas que desde son siat del Senat s'atrua l'atençió de tot un poble quants contes, y quants duchs y quants marquesos que passan per la Alta Cambra sense dar senyals de vida, sense probar ni pretindre han sols, ab tots y què la possessió ja la vejan lluny (á la seva manera)... «... qui sab!... quan serém grans!...» Y això volia dir tantas coses, que no'n coneixia cap, pero ells ja'n tenian prou pensant que n'hi havia per estona, sí, però que arrivarà.

Y'l pobre xioc que com més se feya gran menys sovint la podia veure perquè estava en un col·legi francès d'hont no més sortia dos cops al any, se dolia esperant les vacacions, y s'enmagriva daintse.

No's prengui aquesta insinuació que acaba de ferse, com a mostra d'inquina, ni com d'afany de posar unes classes enfront de les altres. Tot al revés: lo propòsit que'n mou la ploma es dir queiem de profit pera la classe á qui lo que havém dit podria ofendre, si no's fes càrrec de l'intenció, que si bé es de censura, no es de censura solzament, si que ademés de consell y advertència.

Cada classe per esser tal y com á tal venir singularizada, deu justificar sa existència per fets que la distingixin y particularisin; y si vol ser classe alta y preeminent, deu acomplir una missió que l'elevi y dignifiqui. Y no n'hi ha prou de que això los avis se cuideixin de realisarho. De veras no n'hi ha prou.

Sense arribar á dir que quicun es fill de sas obres, porque semblant aforisme en termes absoluts està manifestament renyit á la realitat de la vida, be's pot afirmar que'nls honors, las dignitats y las preeminències sols poten lluirse decorosament quas responen á un merit real y prop del que les ostenta. Las gestas dels antecessors no deuen ser considerades pel propietat de que's tren fruitats pel segle dels secles. Pera lo procés penetrat dels devers de sa posició y de sa classe, constitueixen un exemple y un estímul.

Qui no rebí ensenyansas d'aquell, ni á aquest obsequi, podrà bé mostrar pergamins, tenir carretelles ab escuts á las portellas, posar detrás de son nom de bateig un reguitzell d'apel·lids il·lustres, d'aquells que brillan com ferros de llana y sonan com clarins de guerra; mes no serà un noble, sinó un *de-classe*; y la nació ahont com ell sigue tota l' aristocracia de la sanch, se enterà de que vinticinch grans se cubreixen devant de la Reina, mes podrá dir molt que no té noblesa.

Lo esser rich no es solzament una font de fiuions, sino també una font de devers de tota mena, envers lo próxim. ¿No augmentaran aquets si a més de esser rich s'és noble y gran d'Espanya?

Tot menant lo tronch d'egus per la Castellana, val la pena de pensarhi una mica en totas eixas coses. Tan mateix pera qualcom més que pera lluir trajes

Caido quan fà bona tarda? Secles enre-

ra haurian estat conduint al combat les hosts espanyoles, y molts haurian ratificat ab sagells de sanch los títols de nobesa. Qui s'es batut y mort á Cuba y Filipines mes que la classe prole aria com a soldat y la classe mitja com oficial y quefe?

Y ara que's parla de regeneració de la patria, zahont es, shont para l'aristocracia de la sanch? Quina inspiració, quin propòsit, quina orientació ha aportat al concurs d'idees y d'esforços que ha obert la nació asseguda de reforçar?

Pera un Comte de las Almenas que desde son siat del Senat s'atrua l'atençió de tot un poble quants contes, y quants duchs y quants marquesos que passan per la Alta Cambra sense dar senyals de vida, sense probar ni pretindre han sols, ab tots y què la possessió ja la vejan lluny (á la seva manera)... «... qui sab!... quan serém grans!...» Y això volia dir tantas coses, que no'n coneixia cap, pero ells ja'n tenian prou pensant que n'hi havia per estona, sí, però que arrivarà.

Y'l pobre xioc que com més se feya gran menys sovint la podia veure perquè estava en un col·legi francès d'hont no més sortia dos cops al any, se dolia esperant les vacacions, y s'enmagriva daintse.

No's prengui aquesta insinuació que acaba de ferse, com a mostra d'inquina, ni com d'afany de posar unes classes enfront de les altres. Tot al revés: lo propòsit que'n mou la ploma es dir queiem de profit pera la classe á qui lo que havém dit podria ofendre, si no's fes càrrec de l'intenció, que si bé es de censura, no es de censura solzament, si que ademés de consell y advertència.

Cada classe per esser tal y com á tal venir singularizada, deu justificar sa existència per fets que la distingixin y particularisin; y si vol ser classe alta y preeminent, deu acomplir una missió que l'elevi y dignifiqui. Y no n'hi ha prou de que això los avis se cuideixin de realisarho. De veras no n'hi ha prou.

Sense arribar á dir que quicun es fill de sas obres, porque semblant aforisme en termes absoluts està manifestament renyit á la realitat de la vida, be's pot afirmar que'nls honors, las dignitats y las preeminències sols poten lluirse decorosamente quas responen á un merit real y prop del que les ostenta. Las gestas dels antecessors no deuen ser considerades pel propietat de que's tren fruitats pel segle dels secles. Pera lo procés penetrat dels devers de sa posició y de sa classe, constitueixen un exemple y un estímul.

Qui no rebí ensenyansas d'aquell, ni á aquest obsequi, podrà bé mostrar pergamins, tenir carretelles ab escuts á las portellas, posar detrás de son nom de bateig un reguitzell d'apel·lids il·lustres, d'aquells que brillan com ferros de llana y sonan com clarins de guerra; mes no serà un noble, sinó un *de-classe*; y la nació ahont com ell sigue tota l' aristocracia de la sanch, se enterà de que vinticinch grans se cubreixen devant de la Reina, mes podrá dir molt que no té noblesa.

Lo esser rich no es solzament una font de fiuions, sino també una font de devers de tota mena, envers lo próxim. ¿No augmentaran aquets si a més de esser rich s'és noble y gran d'Espanya?

Tot menant lo tronch d'egus per la Castellana, val la pena de pensarhi una mica en totas eixas coses. Tan mateix pera qualcom més que pera lluir trajes

Caido quan fà bona tarda? Secles enre-

ra haurian estat conduint al combat les hosts espanyoles, y molts haurian ratificat ab sagells de sanch los títols de nobesa. Qui s'es batut y mort á Cuba y Filipines mes que la classe prole aria com a soldat y la classe mitja com oficial y quefe?

Y ara que's parla de regeneració de la patria, zahont es, shont para l'aristocracia de la sanch? Quina inspiració, quin propòsit, quina orientació ha aportat al concurs d'idees y d'esforços que ha obert la nació asseguda de reforçar?

Pera un Comte de las Almenas que desde son siat del Senat s'atrua l'atençió de tot un poble quants contes, y quants duchs y quants marquesos que passan per la Alta Cambra sense dar senyals de vida, sense probar ni pretindre han sols, ab tots y què la possessió ja la vejan lluny (á la seva manera)... «... qui sab!... quan serém grans!...» Y això volia dir tantas coses, que no'n coneixia cap, pero ells ja'n tenian prou pensant que n'hi havia per estona, sí, però que arrivarà.

Y'l pobre xioc que com més se feya gran menys sovint la podia veure perquè estava en un col·legi francès d'hont no més sortia dos cops al any, se dolia esperant les vacacions, y s'enmagriva daintse.

No's prengui aquesta insinuació que acaba de ferse, com a mostra d'inquina, ni com d'afany de posar unes classes enfront de les altres. Tot al revés: lo propòsit que'n mou la ploma es dir queiem de profit pera la classe á qui lo que havém dit podria ofendre, si no's fes càrrec de l'intenció, que si bé es de censura, no es de censura solzament, si que ademés de consell y advertència.

Cada classe per esser tal y com á tal venir singularizada, deu justificar sa existència per fets que la distingixin y particularisin; y si vol ser classe alta y preeminent, deu acomplir una missió que l'elevi y dignifiqui. Y no n'hi ha prou de que això los avis se cuideixin de realisarho. De veras no n'hi ha prou.

Sense arribar á dir que quicun es fill de sas obres, porque semblant aforisme en termes absoluts està manifestament renyit á la realitat de la vida, be's pot afirmar que'nls honors, las dignitats y las preeminències sols poten lluirse decorosamente quas responen á un merit real y prop del que les ostenta. Las gestas dels antecessors no deuen ser considerades pel propietat de que's tren fruitats pel segle dels secles. Pera lo procés penetrat dels devers de sa posició y de sa classe, constitueixen un exemple y un estímul.

Qui no rebí ensenyansas d'aquell, ni á aquest obsequi, podrà bé mostrar pergamins, tenir carretelles ab escuts á las portellas, posar detrás de son nom de bateig un reguitzell d'apel·lids il·lustres, d'aquells que brillan com ferros de llana y sonan com clarins de guerra; mes no serà un noble, sinó un *de-classe*; y la nació ahont com ell sigue tota l' aristocracia de la sanch, se enterà de que vinticinch grans se cubreixen devant de la Reina, mes podrá dir molt que no té noblesa.

Lo esser rich no es solzament una font de fiuions, sino també una font de devers de tota mena, envers lo próxim. ¿No augmentaran aquets si a més de esser rich s'és noble y gran d'Espanya?

Tot menant lo tronch d'egus per la Castellana, val la pena de pensarhi una mica en totas eixas coses. Tan mateix pera qualcom més que pera lluir trajes

Caido quan fà bona tarda? Secles enre-

ra haurian estat conduint al combat les hosts espanyoles, y molts haurian ratificat ab sagells de sanch los títols de nobesa. Qui s'es batut y mort á Cuba y Filipines mes que la classe prole aria com a soldat y la classe mitja com oficial y quefe?

Y ara que's parla de regeneració de la patria, zahont es, shont para l'aristocracia de la sanch? Quina inspiració, quin propòsit, quina orientació ha aportat al concurs d'idees y d'esforços que ha obert la nació asseguda de reforçar?

Pera un Comte de las Almenas que desde son siat del Senat s'atrua l'atençió de tot un poble quants contes, y quants duchs y quants marquesos que passan per la Alta Cambra sense dar senyals de vida, sense probar ni pretindre han sols, ab tots y què la possessió ja la vejan lluny (á la seva manera)... «... qui sab!... quan serém grans!...» Y això volia dir tantas coses, que no'n coneixia cap, pero ells ja'n tenian prou pensant que n'hi havia per estona, sí, però que arrivarà.

Y'l pobre xioc que com més se feya gran menys sovint la podia veure perquè estava en un col·legi francès d'hont no més sortia dos cops al any, se dolia esperant les vacacions, y s'enmagriva daintse.

No's prengui aquesta insinuació que acaba de ferse, com a mostra d'inquina, ni com d'afany de posar unes classes enfront de les altres. Tot al revés: lo propòsit que'n mou la ploma es dir queiem de profit pera la classe á qui lo que havém dit podria ofendre, si no's fes càrrec de l'intenció, que si bé es de censura, no es de censura solzament, si que ademés de consell y advertència.

Cada classe per esser tal y com á tal venir singularizada, deu justificar sa existència per fets que la distingixin y particularisin; y si vol ser classe alta y preeminent, deu acomplir una missió que l'elevi y dignifiqui. Y no n'hi ha prou de que això los avis se cuideixin de realisarho. De veras no n'hi ha prou.

Sense arribar á dir que quicun es fill de sas obres, porque semblant aforisme en termes absoluts està manifestament renyit á la realitat de la vida, be's pot afirmar que'nls honors, las dignitats y las preeminències sols poten lluirse decorosamente quas responen á un merit real y prop del que les ostenta. Las gestas dels antecessors no deuen ser considerades pel propietat de que's tren fruitats pel segle dels secles. Pera lo procés penetrat dels devers de sa posició y de sa classe, constitueixen un exemple y un estímul.

Qui no rebí ensenyansas d'aquell, ni á aquest obsequi, podrà bé mostrar pergamins, tenir carretelles ab escuts á las portellas, posar detrás de son nom de bateig un reguitzell d'apel·lids il·lustres, d'aquells que brillan com ferros de llana y sonan com clarins de guerra; mes no serà un noble, sinó un *de-classe*; y la nació ahont com ell sigue tota l' aristocracia de la sanch, se enterà de que vinticinch grans se cubreixen devant de la Reina, mes podrá dir molt que no té noblesa.

Lo esser rich no es solzament una font de fiuions, sino també una font de devers de tota mena, envers lo próxim. ¿No augmentaran aquets si a més de esser rich s'és noble y gran d'Espanya?

Tot menant lo tronch d'egus per la Castellana, val la pena de pensarhi una mica en totas eixas coses. Tan mateix pera qualcom més que pera lluir trajes

Caido quan fà bona tarda? Secles enre-

ra haurian estat conduint al combat les hosts espanyoles, y molts haurian ratificat ab sagells de sanch los títols de nobesa. Qui s'es batut y mort á Cuba y Filipines mes que la classe prole aria com a soldat y la classe mitja com oficial y quefe?

Y ara que's parla de regeneració de la patria, zahont es, shont para l'aristocracia de la sanch? Quina inspiració, quin propòsit, quina orientació ha aportat al concurs d'idees y d'esforços que ha obert la nació asseguda de reforçar?

Pera un Comte de las Almenas que desde son siat del Senat s'atrua l'atençió de tot un poble quants contes, y quants duchs y quants marquesos que passan per la Alta Cambra sense dar senyals de vida, sense probar ni pretindre han sols, ab tots y què la possessió ja la vejan lluny (á la seva manera)... «... qui sab!... quan serém grans!...» Y això volia dir tantas coses, que no'n coneixia cap, pero ells ja'n tenian prou pensant que n'hi havia per estona, sí, però que arrivarà.

Y'l pobre xioc que com més se feya gran menys sovint la podia veure perquè estava en un col·legi francès d'hont no més sortia dos cops al any, se dolia esperant les vacacions, y s'enmagriva daintse.

No's prengui aquesta insinuació que acaba de ferse, com a mostra d'inquina, ni com d'afany de posar unes classes enfront de les altres. Tot al revés: lo propòsit que'n mou la ploma es dir queiem de profit pera la classe á

pera Catalunya, no's manifestà'l senyor Rossell.

En principi jo estich conforme ab lo pensament de vostés. Las campanyas de LA VEU DE CATALUNYA, jo las miro ab molta de simpatia, y'l travall d'unificar à Catalunya'l considero una obra santa y bona. Ara'l delimitar las fáculos que estrictamente han de concedirse á n'aquesta Diputació general; si s'hi han d'incloure en sas atribucions la construcción de las obras públicas, los servyes de beneficencia e instrucción, y la proposta de lleys, d'interés pera nostra terra, es cuestió que no hi estudiari prou y que altres tractarán millor de lo que podría ferho jo.

— Y no forá vesté partidari d'establir concorts económichs ab l'Estat?

Desd'el moment que s'alcanssá la Diputació general, lo tractar de fer un concert ab lo Govern central peral pagó dels impostos directes no seria més que un corolari d'aquelle concessió.

— Y creu convenient la reclamació de la autonomía universitaria?

— Tot lo que siga en ventaja de la cultura de Catalunya ha de mereixer las meves simpatias.

— Y no's mostrariá vesté propici des del Congrés a defensar los drets de la llengua catalana?

Mon desitj en que'l català siga per tothom ben considerat.

— Y ab lo sistema electoral vigent, hi estát vesté conforme?

Si'l sufragi, per classes havia de ajudar a destruir lo caciquisme, pot comptar quel'rebriá ab molt de gust. Jo hi signa una de las víctimas d'ell y no tinch res de bo que agrabirli. Ara que les corrents de las modernas ideas portan á donar més expansió á la vida corporativa, molts ne fugen de l'ombra del cacich; renegant d'ell los que fa vuyt mesos li feyan rendit acatament. Vesté ja sab que jo no soch d'aquests.

— Y d'interés pel districte de Berga, que aspira á representar, no té cap projecció pensat que puga adelanta'm?

Si arribava á sentarme al Congrés, seria més lo diputat del districte que un diputat de la nació. Estimo á la comarca bergadana; sempre m'hi he interessat per las obras públicas y la riquesa de aquella terra, y tot quant podéis fer per ella me sembla poch. En la actualitat, vegant la deixadesa del Estat y de la província, varis propietaris estém fent una carretera pera donar sortida als productes d'aquell sol. Pero la obra important que queda per fer, es l'allargament del ferro-carril de Manresa á Olvan, fins á Berga, y á la consucció d'aquest fi, hui de posar totas mas energias. En una cuestió crech de tant interès per Berga, que enfosqueix totas las altres. Berga es rica pels seus productes y per la seva indústria, y li faltan tres de vías que encarriilen aquesta riquesa, cap als mercats, dienteli de tornada travall y benestar.

Dels Estats Units

Nova York, 24 de mars de 1899.

Senyor Director de LA VEU DE CATALUNYA:

En aquest país, desde ahont envoi corral salutació als lectors catalans que aquestas ratlles vegint, tot lo que ha fet la Naturalesa, es gran, y tot lo que fan los homes es gros.

Cal no confondre los dos conceptes, per que lo gran es molt diferent de lo gros y més encara de lo grosser.

Gran de tota grandesa es la catàrata del Niágara, que, segons d'ahont se contempla, sembla un mar que s'enfona en un gran clot; grans son las imenses covas Mammoth en l'Estat de Kentucky; grans son los llacs que separan aquest pais del Canadá; gran es lo riu Mississippi; grans las planurias dels Estats de Ponent; grans las valls y montanyas que forman lo Parch de Jó-semita; grans los arbres seculars de California; qualis troncs no poden voltar deu ó dotze homes donantse las màns.

Sembra com si la Naturalesa hagués abocat sobre aquest favorescut pais totas las grandiositats que tenia en lo cors de la abundancia.

Y, naturalment, l'esperit dels homes, que s'adapta sempre al medi qu'rodeja, s'ha impregnat del sentiment de grandaria, y per això tot lo que aquí fan los homes, quan no sia gran, resulta gros.

No hi ha més que arrivar á Nova York, y desd'el port, avans de tocar á terra, ja lo viatger se maravilla de la grandaria dels edificis. Perque no hi ha ciutat en lo món que en sa silueta presenta una ratlla ab tants descomunals y desproporcionalats alts y baixos com la ciutat de Nova York.

Fórmala, barrejats sense cap ordre ni visual estética, cases y edificis de totes alzadas y menas, desde las de dos pisos destinadas á habitacions, fins á construccions modernas, que tenen quinze, vinticinch y n'hi ha també de trenta pisos, destinadas exclusivament á oficines de comers.

Eixos edificis, alguns dels quals arriban á una alzada de 100 metres, implican una revolució en l'art arquitectonic y donan fesonja especial á n'aquesta gran metrópoli.

Es més son característichs del espeditiobis dels yanquis, que sempre estan barrinat com podrán guanyar diners.

Venen á ser la solució d'un problema degut á la carestia del terreno en Nova York. Y'l problema es la seguent:

Quan un yanqui compra un solar, se diu i sí mateix: «Aquest solar no es molt gran, però costa molts diners. ¿Com ho faré pera tráureli un bon profit? Donchs

en compte d'una sola casa, n'hi construiré cinch ó sis, una demunt de l'altra.»

Y venusqui l'origen dels edificis de vint ó vinticinch pisos. D'aquesta manera, l'yanqui espanyat, no tenint més qu'un solar, cobrà lloguer de cinch ó sis casas.

L'invençió dels ascensors ha fet possible la solució d'aquest problema, puig ja comprendrà vostes que cap inquietud a Catalunya'l considero una obra santa y bona. Ara'l delimitar las fáculos que estrictamente han de concedirse á n'aquesta Diputació general; si s'hi han d'incloure en sas atribucions la construcción de las obras públicas, los servyes de beneficencia e instrucción, y la proposta de lleys, d'interés pera nostra terra, es cuestió que no hi estudiari prou y que altres tractarán millor de lo que podría ferho jo.

— Y no forá vesté partidari d'establir concorts económichs ab l'Estat?

Desd'el moment que s'alcanssá la Diputació general, lo tractar de fer un concert ab lo Govern central peral pagó dels impostos directes no seria més que un corolari d'aquelle concessió.

— Y creu convenient la reclamació de la autonomía universitaria?

— Tot lo que siga en ventaja de la cultura de Catalunya ha de mereixer las meves simpatias.

— Y no's mostrariá vesté propici des del Congrés a defensar los drets de la llengua catalana?

Mon desitj en que'l català siga per tothom ben considerat.

— Y ab lo sistema electoral vigent, hi estát vesté conforme?

Si'l sufragi, per classes havia de ajudar a destruir lo caciquisme, pot comptar quel'rebriá ab molt de gust. Es cosa de cada dia veureur aquí a Nova York un d'eixos edificis en construcció arribar fins al quinze pis sense que se vegi cap parell que'l voltí.

Es perquè l'edifici consisteix principalement d'una gaba feta de barras y columnas d'acer, ben trabadas y reblandades unes ab altres, y las parets se'n han posat després, com si fossen una catedral que'l voltí.

Y es perquè els edificis que tenen res de bonicas per fora, alguns dels quals semblan fàbricas, altres torres y altres xemeneyas, estan acabats per diuns ab un luxo decoratiu que, fora molt comptadas excepcions, atreu més l'atenció per la riquesa del oxíx, lo marbre y lo bronce que per tot arreu se troba, que per la elegància del dibuix, la puresa del estil ó lo sentiment estètic que revela.

Ahont l'admiració troba camp para pasturar y verament se recrea, es veuen la suma de comoditats que reuneix cada un d'eixos edificis, que son com armeras, ahont centenars d'abellas humanas, que's diuen banquers, comerciants, advocats, enginyers, arquitectes, corredors, etc., tenen llurs celdas ahont fan el mal dels negocis y la cera dels diners.

En cada un d'eixos edificis hi ha en la planta baixa oficina de telégrafos, oficina de teléfonos, servei de missatgers, barberia, enllustra-botas, tabaqueira, kioscos de periódichs y de llibres y un bassó de Correns al qual van á parar las cartas que's tiran en altres bussons col-lcartas en tots los pisos, per medi de una canal ó caixa vertical de vidre que baixa des del últim pis al bassó principal y permet veure com cauen las cartas. D'aquest modo's que tenen la oficina en los pisos de dal no tenen que baixar per enviar llurs cartas al Corren, puig tenen un bassó en cada pis. Y no cito altres comoditats com llum y botons elèctrics, calafacció per vapor, aygna ab gel en tots los pisos, etc., etc., perque aquests son detalls que's troben aquí per tot arreu.

Alguns d'aquests edificis han costat, enclos lo terreno que's més car, d'os y tres y has quatre milions de duros; però en cambi cobran per las oficinas lloguers tan als, que al fi del any traheuen una renda en brut de sei ó vuyt cents mil d'estudians de nostra Universitat.

De la caixa penjavan vuyt glassas, que eran dutas per los señors següents: los doctores Giné y Partagás, y Doménech y Coll, com a degàns de las Facultats de Medicina y Dret; don Joseph Garriga, com a representant del Claustre de Filosofia y Lletres; don A. Sánchez Pérez, com a director de l'Escola Especial d'Enginyers; don Francisco del Villar, com a director del Claustre d'Arquitectura; don Joseph Balari y Jovany, en nom de la Real Academia de Bonas Lletres; don Joseph Franquesa y Gomis, per la Lliga de Catalunya; y don Francesc Matheu, en representació dels mestres en Gay Saber.

Presenta la dol un delegat del Vicari capítular, l'il·lustre fill del finat don Antoni Rubió y Lluch, lo Capità general, comte de Caspe, lo Governador civil general Martínez Roméu, lo president de la Diputació don Darío Roman, l'Alcalde don Bartomeu Robert, y'l Rector interi don Joseph Luanco.

Ressenyar l'acompanyament que segueix al dol, fora verdaderament impossible per lo lloch que aixòs occupa. Del Ajuntament hi havian los tintens d'alcalde señor Amat, Rubio, Escuder, Mitjà y Martínez Domingo, y los regidores señors Bonet, Castellar, Soriano, Girona, Traval, La Llave, Martínez Gras y Farré.

De la Diputació y de la Audiència, s'hi veyan unes nutritas representacions, y del Claustre Universitari bé per dirse que no hi faltava ningú.

Ants d'ahir passaren per nostra redacció una-quantas mares endolcades, que han perdut sos fills á las guerras colonials. Una, viuda y sola, l'altre víu captant, tots anaven acompañadas solzament en son dolor per la miseria.

Nos contaren casas penas, sas queixas de los señors següents: los doctores Giné y Partagás, y Doménech y Coll, com a degàns de las Facultats de Medicina y Dret; don Joseph Garriga, com a representant del Claustre de Filosofia y Lletres; don A. Sánchez Pérez, com a director de l'Escola Especial d'Enginyers; don Francisco del Villar, com a director del Claustre d'Arquitectura; don Joseph Balari y Jovany, en nom de la Real Academia de Bonas Lletres; don Joseph Franquesa y Gomis, per la Lliga de Catalunya; y don Francesc Matheu, en representació dels mestres en Gay Saber.

Presenta la comitiva una secció de la guardia municipal montada.

Segons poderem treure en clar de sus explicacions, abans de recórrer á la premsa, ja havien priyat y baixat una docena de vegadas la escala de totas las oficinas militars, y tot veieren las mateixas carafareynas, la mateixa duresa. — *Faltan tales documents, necessitamos más justificativos, reclame á la superioridad;* aquestes foren totes las respuestas que reboren; y alashoras hi tornavan un altre dia, y tots ho trobaven igual; la mort dels seus fills no estava comprovada oficialment.

Aquelles pobres donas, no saben ja á quina porta recorre. Avuy, perlan de roncise en apretades rengleras tota la gent del demà; los estudiants de nostra Universitat, que no havian de faltar á rendir sortit ab feya poches días s'havia sentat en lo sitial del Rector.

Tancava la comitiva una secció de la guardia municipal montada.

Per tots los carrers del tranzit de la comunitat, y pels balcons, una grossa gentada s'apilava pera descubrirse per darrera volta devant del cadavre del venerable mestre.

Pero avuy s'aplegaran una dotzena, dues, un centenar, y vindrà tot seguit una secció del orden, disolrà'l grup, y aquelles infelissas mares s'hauran d'entornar cap á sas casas á amagarrí la miseria.

Y entre tant los de dalt, llegiran en lo

Diario Oficial del Ministerio de la Guerra la pluja de recompensas qu'ls hi ha totcat.

Y uns altres que també troben sense aconseguir cap cobro del Estat, son los repatriats que formavan lo disolt batalló de policias de la Habana.

Aquests han acordat addressar una exposició al ministerio de la Guerra, en suplicio de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi envihi las llicencias absolutas y los alcansos.

Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de mars, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— SALÓ PARÉS

Y va estar encantat l'amateur que va enregar una imatge de la Purísima á n're Reynés. Mestre com es en l'art de representar plàsticament las mil y una variétats de la gracia femenina, no podia menys d'offerirnos una creació personal y delicada al tractarse, com ara, de modelar una estàtua d'Aquella á qui l'angel va dir plena de gracia.

Y el Saló Parés, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de marzo, los tres mesos de llicència que se'n ha concedido al desembarcar á la Península, y á pesar del temps trascorregut, no se'n ha donat noticia de son anterior.

— Los exponents, Excm. Sr.—dins aquell document han cumplert al primer de

En la parroquia de la Mare de Déu del Carme (Gerónima), la Asociación de Santa Madrona hi celebrará su fiesta principal, ab les funcions següents: Al matí, a les vuit, missa de Comunió general, a les dues Ofici solemnes en obsequi a la Santa Titular ab sermó per lo reverent P. Hilari de Jesús, carmelita. A la tarda, a dos quarts de set, començarà una solemne funció, cantant lo choral de associadas lo Sant Rosari, predicant lo reverent Joan Manent, Pbro.

A tres quarts de sis de la tarda's donarà principi als Exercicis espirituals de preparació per las noyes de las escuelas de la Ensenyança Dominical que han de rebre engrany per primera volta lo Pbro Eucaristich; podrán assistir a ditas funcions tots los fidels que desitjin son pregoi espiritual, ja que se celebren a modo de Santa missió. Predicarà lo reverent P. Valls, jesuita. Aquesta funció començarà tots los días a un quart de vuit del vespre.

A la parroquia de Sant Antoni Abat y la Mare de Déu del Àngels hi tindrà lloc la fiesta dedicada al Sagrat Cor de Jesús. Al matí, a dos quarts de vuit, hi haurà missa de comunió general ab plàstica preparatoria, pel reverent don Pere Baguñà, presbiter. A la tarda, a dos quarts de set, després de ressot lo Sant Rosari y practicat los exercicis al Sagrat Cor dirigirà la parroquia als fidels l'esmentat orador reverent Baguñà.

A la parroquia de Sant Jaume, a dos quarts de set, missa parroquial ab plàstica, pel reverent senyor Rector, a dos quarts de vuit, missa de comunió ab plàstica, de la Guardia y Oraçió.

A la parroquia de Santa Agnès, a dos quarts de vuit, hi haurà la Comunió general. A la tarda, a les sis, començaran los exercicis ab exposició de S. D. M., predicant lo reverent don Antoni Solanich, presbiter, acabantse ab la reserva, processió y goigs.

A la parroquia de Bethlén, a las set del vespre, la Real Plaça de la Mare de Déu del Carme, celebrarà su funció mensual reglamentaria, ab lo rosario del Sant Rosari, exercicis propis del dia y sermó a l'arrech del reverent don P. Martínez, acabant ab lo cant dels «o go y sa» ve. Acabada la funció hi haurà ad a la antíssima Verge del Carme, en su propi camaril.

INFORMACIÓ telegòrica y telefònica de La Veu de Catalunya

Telegrams de l'Extranger

Amèrica à l'Assamblea de la pau

París, 8, 9'30 matí.

La delegació americana que anirà a La Haya pera pendrer part a la Conferència del desarme, està composta del embajador nort-americà a Berlín, del ministre de la mateixa nacionalitat a Holanda, del rector de l'Universitat de Colòmbia y tres militars d'altra ressponsabilitat.

Explosió en un dipòsit

París, 8, 9'40 matí. Comunican de Sant Petersburg, que un dipòsit de matèries explosives, situat prop de Sant Petersburg, ha fet explosió, matant al guardià y ferint gravament a una dona que s'estava pels voltants.

Lo dipòsit ha quedat destruit.

Desordres à Corea

París, 8, 10'25 matí. Telegrafian de Yokohama, que al poble Chung-Chong, à Corea, han ocorregut desordres, havent destruit la missió francesa, apresantón a un sacerdot.

Han sigut enviades tropas à naquell punt, pera restablir l'ordre.

Tempestat à Paris

París, 8, 12'40 tarda. Ahir a la tarda se va declarar un violent temporal à naquesta capital y els voltants, causant immensos destrossos.

Lo vent va tirar à terra una paret que's construia à Bobiques, matant a dos travalladors y dos més.

Lo temporal ha arribat fins à les costes d'Inglaterra, causant bastants sinistres al canal de la Manxa, calculant los danys en varis milions.

L'agitació carlista

Madrid, 8, 11 matí. Lo Govern ha rebut informes que confirmen ser exactes los rumors d'agitació carlista, principalment al extranger.

Lo Govern din que tot esta previst y las forças dispostas a reprimir qualsevol intent contra l'ordre públic.

Emili Castellar Contra's republicans

Madrid, 8, 11'20 matí.

Lo ministre de la Governació ha dit que'l senyor Castellar no presenta una candidatura per Murcia.

Sembra molt probable que à Madrid se posan d'intel·ligència ministerials y liberals pera derrotar a los republicans.

La premsa madrilenya

«El Imparcial» Madrid, 8, 11'15 tarda. Torna a parlar de la realització del plan general de canals, pantans y rechs, y diu que tal realització costaría uns 400 milions de pessetas, y que ab l'annunt que alcanciaran las terrass s'obtindria un interés del vuit per cent d'aquella suma.

Una empresa particular no podrà realisar obres de tanta importància, perquè l'interès per elles, seria molt redunit, en canvi, seria molt beneficiós per l'Estat, perquè ademés d'admetre d'aquest rendiment, s'obtindria un augment en les contribucions indirectes y s'aumentarien també els salts d'aigua en benefici de l'indústria.

«El Liberal»

Parla de la característica reaccionaria del actual Govern, y diu que a nell no l'espanta la reacció armada, però que l'atemorisa en el poder.

Diu que'l general Polavieja es un ignorant y un perill inconscient.

«El Tiempo»

Nega la característica reaccionaria de que s'accusa al Govern.

Diu que aquesta respecta totes las llibertats, essent exemples d'això lo permetre la manifestació que's va fer à Salvochea, quan va arribar a Cádiz, y l'anyat que ahir van celebrar los carlins a Madrid.

Però, afegeix, que si algú transpassa los límits de la legalitat, lo Govern sera inexorable, tant si's tracta de republiques com de carlins.

«La Reforma»

Ocupante del tribunal d'honor que s'ha reunit per juiciar al coronel Zamora, diu que quatre coronels s'han congregat per depurar los fets que'n aquest s'atribueixen.

Lo coronel Zamora reconeix que d'ell se diu cosas extraordinàries; pero acusa a aquells coronels de falta de compaixierme, al deixarse portar per las denúncies de la premsa.

Lo resultat es que més de cinquanta coronels de Madrid han fet que's depurri tot lo que contra d'aquell se diga.

«El País»

Reconeix que'n una falta de justicia dels oficials d'Administració militar de Málaga, l'que desistissin de formar tribunals d'honor a un company, per qüestions relacionades amb un servei a Cuba, com agrabiment als obsequis que de aquest varen rebre.

La denúncia va ser feta ab nom de Joseph Gutierrez, que's deya resident al carrer d'Esquilache, número 22.

Després se va poguer comprobar que era anònim.

Los oficials d'Administració constituirà tribunal d'honor per juiciar a un comprador de fincas que servia a la factoria de la Habana.

Lo mateix periòdic, en un altre article, acusa al senyor Sagasta de traïcio per haver aconsellat a la Reina que cridés al senyor Silvela al poder.

Diu que produixen repugnància no nombrarlo.

Això explica la falta de fé dels liberals al veure la traïcio del seu quefe ajudant desde l'ombra à que triunfi la reacció.

Ara en Sagasta no més se preocupa d'obtenir actes per la seva família.

«La Gaceta»

Publica Reals Decrets concedint la gran Creu de Carles III al ministre de Hisenda, senyor Villaverde, y lo collar d'aquesta mateixa orde al general Azcárraga.

Un altre respecte la concessió del ferrocarril de Ciudad Real y varius lleys sobre carreteras de Lugo, es inclouent en el plan general de carreteras la de Alcover à Santa Creu de Calafell y Tarragona.

Real ordre de Gracia y Justicia pera evitar la confusió d'atribucions de las autoritats judiciales y gubernatives.

«La Gaceta»

Publica Reals Decrets concedint la gran Creu de Carles III al ministre de Hisenda, senyor Villaverde, y lo collar d'aquesta mateixa orde al general Azcárraga.

Per lo demés, respecte à la agitació carlista, ha insistit en que hi ha una rigorosa vigilància y que no hi ha res que temer.

Recomanant neutralitat

Lo señor Dato s'ha dirigit al governador de la Corunya demandant informes respecte las coacciones de que es d'un ser objecte lo fill de San Montero Rios.

Lo ministre de la Governació ha recomanat novament ab aquest motiu que las autoritats s'abstingan d'intervindre en las eleccions.

Tranquilitat y vigilància

Los governadors telegrafian que regna completa tranquilitat à la Península, notant-ne més una petita agitació al Nord.

Lo Govern sintetiza aixis la situació: «Hi ha tranquilitat y molta vigilància.

Desgracias à una mina

Diu en Sevilla que à les mines de Villanueva al explotar una barrinada, va tocar a dos travalladors que quedaren ferits de gravetat.

Maniobras

Gibraltar han desembarcat 4,500 mariners de la escuadra inglesa del canal.

Han maniobrat en la planura de Puerto de Tierra, à las ordres del Príncep de Battenberg.

Una gentada immensa ha presenciat lo desfile.

Imputacions

Paris. — El general Roget acusa de falsari à M. Bartojo.

Aquest ha demanat autorisació per procedir contra M. Roget.

Presumptos còmplices

Burdes. — S'assegura qu'estan complicats en l'assassinat de la emperatriz d'Austràs, los anarquistas espanyols Estrada, Burrell y Barrero.

Se travalla molt en busca de proves.

La Junta del Cens

Madrid, 8, 5 tarda.

La Junta del Cens ha acordat que aquells Ajuntaments formats per alcaldes, tinentes alcaldes, regidors interins y altres regidors d'elecció popular, lo

més antich ó que obtengui major número de vots d'aquests, sigui qui presideixi los coligats electorals.

Altre disposició, ordena que's presidenents de secció, de Madrid, siguin qui, per sa propia mà, entreguin las actas parcials de las Juntas del Cens.

En previsió

Madrid, 8, 6 tarda. Diu en de Burgos que s'anuncia la sortida de més forces pera Balmaseda y Orduna.

Lo regiment núm. 13 d'Artilleria y lo de Cavalleria d'Espanya sortiran ahir a Madrid.

Però, afegeix, que si algú transpassa los límits de la legalitat, lo Govern sera inexorable, tant si's tracta de republiques com de carlins.

CARBONS

Telegrafia facilitat per la casa Almirall

Cardiff: Lockets granat 230 chelines e. f. f.

Idem minut 182

Newcastle 186

Bolsa de Madrid

Madrid, 8, 3'40 tarda. (De la casa Marsans Rof)

4 per 100 Interior contat 64'95

 fi mes. 64'90

 fi proxim 64'90

 64'90

 Exterior 71'00

Dente amortizable 73'20

Cubas 1894 67'93

Cubas 1890 58'90

Aduanas 5 per 100 94'90

Filipinas 6 per 100 75'85

Bonos Tresor 101'00

Banch Espanya 27'90

Tabacs 22'50

Cambi si Paris 22'50

Curs del Interior à Madrid 64'60

(De la casa Marsans Rof)

Paris, 8, 2'15 tarda.

(Exterior Espanyol 4 per 100) 58'95

 Reada francesa 3 per 100 101'85

 F. C. M. Z. y Alacant 170'00

 Norts prioritat 272'00

Cubas (1894) 277'00

Cubas (1890) 240'00

Bolsa de Londres

Londres, 8, 4'42 tarda.

(De la casa M. Arntz y Company)

Exterior Espanyol 4 per 100 68'75

Cards de la Borsa

Barcelona 8 de Abril de 1899.

SESSIÓ DEL MATÍ

LAS COMARCAS

Costa de Llevant

CALELLA.—Las ceremonias de Setmana Santa han revestit la brillantor de cada any, acreditant més y més la justa fama de que disfrutan y que fa que s'apleguin aquí molts paseos y habitants dels pobles veïns per presenciar lo pas de les solemnades processions que surten als vespres del Dijous i Divendres Sants. En la orímena portarà el pendó don Lluís Felú, y en la segona don Francesc Matas.

Aquesta darrera fou gayre bé una manifestació de simpatia que tributaren al pèndol los travalladors de les fàbrics de mitjas, agrahits per la campanya que à favor d'ells portà a cap durant la vaga ocoreguda temps enrera.

Una de les notes més típiques y bonicas d'aquests dies fou, com sempre, la anomada professió del Angel, que té lloc lo matí de Pasqua de À Plessa, à qual espíendor contribuí una hermosa matinada primaveral, com fou sempre'l tems que va fer durant tots la setmana.

Lo dissape de Gloria, surti á cantar las Caramelles un notable coro compost de obres de distints ètats, y dirigit pel eminent solista y compositor don Pau Guanter Rossinyol.

L'anfíon ab que cantava li valgué moltes alabansas de tothom y bonas pagas de las casas que obsequià.

Tota la Quaresma hem tingut aquí dues companyias líriques que han anat presentant, al acord i barreig, lo repertori de «gènero chico», barreigut alguna que altra sarsuela catalana.

La gent s'hi deixava caure á falta d'altres diversions; pròximament que s'han obert los balls, tothom hi ha acudit, canst de obras que res li diuen al esperit y sols serveixen per ferli passar l'estona.

Regna bastanta calma per ara en les relacions entre amos y travalladors, després d'una llarga temporada de dissidències, consegüents á la vaga esmentada.

Per altre part, actualment, es quan més convé la quietut per uns y altres, ja que estan atravessant la època de més feina y tots los anys se celebra á Sant Antoni Abat.

En la professió anomenada del «Combreger general» que surtirà lo dijumenge vinent de la parroquia de Sant Antoni Abad, per administrar lo viatge als malalts e impedits, ha sigut nomenat portador del Penó principal lo acudant propietari don Gregori Ferrer y Ferret; qual senyor ha confiat les barços als senyors don Joan Briquer y Roger y don Pascual Rivero.

Per aquest motiu es crerà veur la profossa molt concurreguda.

molt l'ilustre fill d'una de las familiars més nobles de la mateixa.

Havia desempenyat y desempenyava també actualment molts ès importants càrrecs entra's que hi figuraven los de President del Banc, gerent de la societat «Torrents, Escoda y C.», Vis-President dels Ferro carriols directes, assessor de Marina, advocat, notari delegat del Iltre. Col·legi d'aquesta ciutat, etc., etc., ab tots los quals havia demostrat sans moltíssimes y relevantes qualitats quel feyan molt estimables.

Un enterrament qu'ha sigut una vera manifestació del sentiment amb que nostra vila ha rebut la nova de sa mort, ha sigut l'hàlidissim y en ell es vejan nutridas representacions de tot quant de valia aqui existent.

Serveixen de lenitut aquellas demostracions de dolor á sa distingidíssima y atraballada família, á la que desde aquellas columnas enviem lo testimoni de nostre mes sentit condol.

(A. C. S.)

També ha mort lo no menys estimat paysano nostre don Cristófol Almirall y Urrellés, d'una manera casi repentina.

Se mort ha sigut molt sentida per las generals simpatias que contava entre nosaltres lo finat, qui havia format part en distints ocasions del Ajuntament, abont havia donat probas d'honorables y bona voluntat envers los interessos de Vilanova.

Rebi sa distingida familia nostre mes sentit pésam.

Les funcions religioses que's celebren en las iglesias de nostra vila durant los días de Pasqua de Resurrecció's veieren molt concurregudas, d'un modo especial la tradicional missa de l'Angel que se celebra els anys se celebra á Sant Antoni Abat.

En la professió anomenada del «Combreger general» que surtirà lo dijumenge vinent de la parroquia de Sant Antoni Abad, per administrar lo viatge als malalts e impedits, ha sigut nomenat portador del Penó principal lo acudant propietari don Gregori Ferrer y Ferret; qual senyor ha confiat les barços als senyors don Joan Briquer y Roger y don Pascual Rivero.

Nostros saludem á Finlandia del fons de nostres cors y fem vota per la felicitat del poble finlandès.

MOIMENT DEL PORT

Embarcacions arribadas desde matinada fins al mitjà dia

De Marsella, 20 horas, vapor García, de Vinuesa, de 753 toneladas, capitán Muñoz, ab efectes á la orden y 9 passatgers.

De Palma, 14 horas, vapor correr Lulio, de 455 toneladas, capitán Aulet, ab efectes á la orden y 122 passatgers.

De Cartagena, 8 días, quache Masnou, de 74 toneladas, capitán Muñoz, ab efectes á la orden.

Embarcacions arribadas ahir

De Valencia y Tarragona, 1 dia, vapor Cervantes, de 296 toneladas, capitán Foix, ab efectes á la orden.

Los Agustins tocarán durant lo curs de la cerimònia.

Es de suposar que seguit la costüm de altres anys, acudirà al religiós acte molta concurrencia.

CRÓNICA EXTRANGER

Alemania

La Alsacia-Lorena

Los diaris de Paris han parlat aquests dies del projecte de convertir las provincies annexades en un gran-ducat, ab devant del qui s'hi posaria un príncep de la casa de Baviera.

L'origen d'aquests rumors, es un article publicat en lo diari *Obereisenische Landeszeitung*, ab lo titol: «La Alsacia y la casa regnant à Bayiera». En aquest article s'afirma que la actual organització política y administrativa de Alsacia-Lorena es purament provisional. Lo govern alemany té'l propósito de plantejar la organització definitiva ab la base de convertir las dos províncias en un gran ducat a semblanza dels que existeixen dins l'imperi alemany, nombrant com á gran-duch un príncep de la casa de Baviera.

Berganti goleta italiana Amandina, capitán Carletti, pera Cagliari.—Idem goleta Steinhof, capitán Müller, en Asturias.—Idem Cartagena, vapor inglés *Isle of Cheshire*, capitán Jones, en la mar y en la costa inglesa Verona, capitán Jones, en lo seu equipa.—Idem Motril, vapor goleta Joven Juanito, capitán González, ab efectes.—Idem Valencia, pailebot Dolores, capitán Enseñat, ab efectes.—Idem Sóller, vapor Canalejas, capitán Badia, ab efectes.—Idem Alacant, vapor Luis Pinzón, capitán Marcó, ab efectes.—Idem Alacant, vapor Besós, capitán Barceló, ab efectes.—Idem Sóller, vapor Lulio, capitán Aulet, ab efectes.

De Sydney y escala, 17 días, pollaca goleta Borigna, de 99 toneladas, capitán Heraida, ab efectes á la orden

Despatxadas ahir

Pera Mazarrón, vapor inglés Steinhof, capitán Müller, en Asturias.—Idem Cartagena, vapor inglés *Isle of Cheshire*, capitán Jones, en la mar y en la costa inglesa Verona, capitán Jones, en lo seu equipa.—Idem Motril, vapor goleta Joven Juanito, capitán González, ab efectes.—Idem Valencia, pailebot Dolores, capitán Enseñat, ab efectes.—Idem Sóller, vapor Canalejas, capitán Badia, ab efectes.—Idem Alacant, vapor Luis Pinzón, capitán Marcó, ab efectes.—Idem Alacant, vapor Besós, capitán Barceló, ab efectes.—Idem Sóller, vapor Lulio, capitán Aulet, ab efectes.

Notícies marítimes

Companyia Trasatlàntica

Últims datos sobre's moviments de sos barcos:

Lo vapor Montevideo sortí'l dia 7 de Ma-

laga cap á Cadiz.

Lo vapor P. de Satrústegui sortí'l dia 7

de la Coruña cap á Liverpool.

Lo vapor Méjico arribá lo dia 7 á la Ha-

bana procedent de Veracruz.

VARIETATS

Opera anglesa

Berganti goleta italiana Amandina, capitán Carletti, pera Cagliari.—Idem goleta Steinhof, capitán Müller, en Asturias.—Idem Cartagena, vapor inglés *Isle of Cheshire*, capitán Jones, en la mar y en la costa inglesa Verona, capitán Jones, en lo seu equipa.—Idem Motril, vapor goleta Joven Juanito, capitán González, ab efectes.—Idem Valencia, pailebot Dolores, capitán Enseñat, ab efectes.—Idem Sóller, vapor Canalejas, capitán Badia, ab efectes.—Idem Alacant, vapor Luis Pinzón, capitán Marcó, ab efectes.—Idem Alacant, vapor Besós, capitán Barceló, ab efectes.—Idem Sóller, vapor Lulio, capitán Aulet, ab efectes.

Dos músics inglesos, M. M. Stanford y Mackenzie, sostenen una campanya pera obtenir que's crehi á Londres ab subvençió del Govern, un gran teatre d'Opera anglesa.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.

Malgrat tots los esforços, la empresa no va reixir: «Ivanhoe» tingué un èxit afalador; pero no pogué trobarse una altra opera anglesa que sucessió á la de Mr. Sullivan.

La única partitura anglesa que ha arribat de molt temps ensa és la de «Ivanhoe» de Mr. Arthur Sullivan.

«Ivanhoe» fou representada fa deu anys en un teatre constitut especialment per la representació de las obres de músics anglesos.